

J.nr. 61-2371 ILS/git

Den 25. januar 1999

I N D S T Æ V N T E S P Å S T A N D S D O K U M E N T

Til

Østre Landsret.

I 18. afd's sag nr. B-0945/98: Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen

mod

Skatteministeriet

nedlægger jeg på vegne af indstævnte følgende

P Å S T A N D:

Stadfæstelse.

Indstævntes hovedanbringender:

Det følger af fast retspraksis, at krav på tilbagebetaling af ambi forudsætter, at den ambipligtige ikke har overvæltet ambien på næste omsætningsled.

Det gøres gældende, at appellanten har overvæltet ambi på sine kunder, hvorfor appellanten ikke har lidt noget tab og følgelig ikke kan have krav på tilbagebetaling.

Det gøres endvidere gældende, at appellanten har opereret på et marked med fri prisdannelse.

Under disse omstændigheder følger det ligeledes af fast retspraksis vedrørende importørers krav på tilbagebetaling, at udgangspunktet for en bedømmelse af, hvorvidt overvæltning må antages at have fundet sted tages i en vurdering af, om afgiftsomlægningen forringede appellantens konkurrencesituation. I nærværende sag må det lægges til grund, at omlægningen ikke har forringet appellantens konkurrencesituation, idet appellanten enten slet ikke har været i konkurrence med andre på markedet eller i hvert fald ikke har været i konkurrence med en løntung dansk produktion af tilsvarende varer som appellantens.

Under disse omstændigheder må ambiens moms lignende karakter tillægges betydelig vægt, hvorfor ambien som udgangspunkt må anses for overvæltet.

Det er ikke afgørende for overvæltningssynspunktet, hvordan appellantens priser har udviklet sig. For så vidt angår appellantens salg af videofilm på bånd i 1988 i henhold til det i 1987 trykte katalogs priser, har appellantens varesortiment været så omskifteligt, at der ikke kan siges noget sikkert om udviklingen i appellantens priser.

Selvom det lægges til grund, at appellanten i 1988 for en mindre identificerbar varemængde ikke overvæltede ambi, gøres det gældende, at appellanten desuagtet har opnået dækning for ambiudgiften ved den meromsætning, som må have været en konsekvens af, at appellantens priser på de nævnte varer derved var lavere end priserne på forbrugernes alternative forbrugsmuligheder, som indeholdt ambi.

Hertil kommer, at et eventuelt tilbagebetalingskrav efter ovennævnte reduktion til fulde må antages at være dækket af de samlede sparede arbejdsgiverafgifter på kr. 39.657,67, som appel-

lanten har haft i hele ambiperioden. Det gøres i den forbindelse gældende, at det er uforholdende at tage stilling til, om den anslåede udgift til sygedagpenge skal fradrages i kravsopgørelsen, allerede fordi appellants eventuelle krav på tilbagebetaling af ambi for det første år af ambiperioden er mindre end opgørelsen af sparede arbejdsgiverafgifter for hele ambiperioden - selv efter fradrag af den anslåede udgift til sygedagpenge.

Det fastholdes imidlertid, at der i kravsopgørelsen skal fradrages den fulde besparelse på sygedagpenge. Selvom appellanten ikke konkret har fået refusion for udbetalt løn under sygdom til de ansatte i ambiperioden, har appellanten stadig nydt godt af afgiftsomlægningen, hvormed arbejdsgiverens periode for egenbetaling af dagpenge blev nedsat fra 5 uger til 1 uge og dette skal der kompenseres for i kravsopgørelsen.

Der foreligger ikke særlige omstændigheder, som kan begrunde en tilbagebetaling til appellanten. Der har således ikke foreligget kontrakt- eller lovmæssige bindinger, som har forhindret appellanten i at overvælte ambi. Appellants regnskaber kan heller ikke føre til andet resultat.

Appellanten har ikke lidt tab som følge af den manglende mulighed for at fradrage købsambi. Tværtimod er appellanten derved blevet ligestillet med indenlandske producenter.

Der er ikke i nærværende sag behov for forelæggelse. Parternes uenighed om indholdet af EU-retten er ikke ensbetydende med, at retten er i tvivl herom. I såvel Denkavit- og Bosesagerne som i Monsanto-Searle-sagen blev spørgsmålet om forelæggelse proceduret. I ingen af tilfældene valgte Højesteret at forelægge, selvom Højesteret ville have været forpligtet hertil i medfør af Rom-traktatens artikel 177, stk. 3. En forelæggelse i nærværende sag er derfor åbenbart overflødig.

Hertil kommer, at det efter fast retspraksis fra såvel Østre landsret som Højesteret er unødvendigt at forelægge præjudiciel-

le spørgsmål om bevisbedømmelsen i ambi-sager, herunder om betydningen af ambiens moms lignende karakter.

København, den 25. januar 1999

Kammeradvokaten

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'F. Jepsen', written over the typed name.

v/Finn Jepsen